

νόες. Ἐξηκολούθησε τελούμενον ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀνενοχλήτως ἐν ξηρᾷ καὶ ἐν θαλάσῃ, εἰς τὰ χωρία κατὰ ὄρη τοῦ Λαυρίου, εἰς τὸ πλοῖον, εἰς τὸ Κυπαρίσιον τῆς Ἐπιδαύρου Λιμενῆς. Κατὰ τὸ κατηγορητήριον ὁ Δαμιανὸς ἐποφθαλμιῶν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς παθοῦσης, — ἥτις ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, δὲν εὐμοιρεῖ θελγήτρων καλλονῆς, ἀλλ' οὐδὲ καὶ νεότητος τόσῃ, — ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀρπάσῃ, ὅπως βιάσῃ αὐτὴν εἰς γάμον. Ὁ Τσιγαρόπουλος καὶ ὁ Κεφάλας τῷ ὑπεσχέθησαν τὴν ἄμεσον σύμπραξίν των διὰ τὴν πρώτην πράξιν τοῦ δράματος. Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 6—7 Ἰουνίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐνῷ ἡ παθοῦσα ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐκ τοῦ ἐκτὸς τῆς αὐτῆς τῆς οἰκίσκου, ὅπου διέμεναν ἀσθενοῦσα φίλη τῆς, ἐκυκλώθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, ἐφιμώθη, καὶ μετενέχθη εἰς τὴν ἄμαξαν τοῦ Καβάλα· ἡ ἄμαξα διήλθε τὴν ὁδὸν Σταδίου, διευθυνόμενοι εἰς χωρίον τι τοῦ Λαυρίου, ὅπου κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Περδέχευ. Τὴν νύκτα ἡ παθοῦσα καταπίθει διὰ τῶν ἱκεσιῶν τῆς τὸν ὑπηρετὴν αὐτῆς Τσιθρόπουλον νὰ σώσῃ αὐτὴν, καὶ οὕτω δραπετεύουσιν ὁμοῦ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ μεταξύ ἐξυπνίσας Δαμιανὸς καταφθάνει ἐφίππος τοὺς φυγάδας, καὶ ἐπανάγει ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖθεν ἐπιβιβαζόμενοι ἐντὸς τοῦ πλοίου τοῦ Γαλαξειδιώτου Λούκα, καταφθάνουσιν εἰς τὸ Κυπαρίσι τῆς Ἐπιδαύρου Λιμενῆς, τὸν τόπον τῆς γενέσεως τοῦ αὐτουργοῦ. Ἐκεῖ ὅλο τὸ χωρίον ἐν γνῶσει τοῦ συμβάντος· ζητεῖται ἱερεὺς διὰ νὰ τελέσῃ τὸν γάμον, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδεὶς πείθεται πρὸς τοῦτο· πάρεδρος καὶ χωροφύλακες, δελεασθέντες, μένουσιν ἐν σιδηρᾷ οὐδετερότητι· ὁ ὑγειονομοσταθμάρχης ἐπιτρέπει τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου, καὶ προσκομίζεται ἀπὸ τὰς Λαυριωτικὰς ἀκτὰς· ὅτε ὁ δήμαρχος Λαυρίου ἐξέρχεται μετὰ ὀπλιτῶν εἰς καταδίωξιν καὶ ὁ Δαμιανὸς ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ θῦμά του ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ Ὀλύμπου εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παθοῦσα ἐν

τῷ μεταξύ εἶχεν ἐπανελημμένως ἀποτίσει τὸν φόρον . . . τῆς ἀρπαγῆς τῆς.

Οἱ μάρτυρες πλεονάζουσι τοὺς τεσσαράκοντα· μάρτυρες κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, καὶ μάρτυρες ἰδιαιτέροι τῆς παθοῦσης ὡς πολιτικῶς ἐναγούσης.

Συνήγοροι οἱ κκ. Δραγούμης, Μπουφίδης, Πετούσης καὶ ἄλλοι.

Πολιτικὸς ἐνάγων ὁ κ. Κρασσάς.

Ἡ δίκη διακοπεῖσα περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἐξακολουθεῖ καὶ θ' ἐξακολουθήσῃ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τριήμερον διαρκέσασα, ἐπερατώθη τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον ἡ ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Κακούργιοδικῶν πολύκροτος δίκη τῆς γνωστῆς ὑπεξαιρέσεως τῶν 64000 φράγων τῶν Χαριλάου καὶ Κανάκη παρὰ τοῦ ἀφάντου γενομένου Παλάσκα, καὶ τῶν δικασθέντων σήμερον συνεργῶν Ἰωάν. Κοπίδου, Ἀντ. Γρίσπου καὶ Ἰωάν. Γρίσπου.

Πέντε ἦσαν οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Α. Βαλέττας, σωρεῖα δὲ μαρτύρων κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως ὅλων τῶν ἐπαγγελημάτων, ὅλων τῶν φύλων, ὅλων τῶν ἡλικιῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξήνταπενταετοῦς Χαριλάου μέχρι τῆς πενταετοῦς Ἐλενίττας, καὶ ὅλων τῶν βαθμῶν τῆς φιλίας καὶ τῆς συγγενείας μετὰ τῶν κατηγορουμένων.

Διότι πρέπει νὰ μάθῃς ὅτι μάρτυρες ἦσαν ὅλοι οἱ στενοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων, κορωνίδα ἔχοντες τὸ πενταετὲς θυγάτριον τοῦ κατηγορουμένου Α. Γρίσπου.

Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων αὐτῶν, διότι ἀρκούντως τὰ τῆς ὑποθέσεως ἀνέλυσε κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως ὁ τύπος. Θὰ παρατηρήσω μόνον ὅτι

λαμβάνω τέλος. . . Δυστυχὴς μου κόρη, δυστυχὲς τέκνον μου ! Τί τρομερὰ δυστυχία ! Αὐτὸ εἶνε φρικαλέον !

— Ἡσυχάσατε, κυρία βαρὼν, καὶ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐξογκοῦτε τὸ κακόν.

— Λυκογιάννης, Λυκογιάννης, ὑπέλαβεν ἡ κυρία Δεσιμαίς, θύμα πυρετώδους ταραχῆς· Λυκογιάννης, ἄγριος τις, θλιβὴς τις, ἐν ὧν εὐτελής. . . Ἀλλὰ, κύριε, ἡ εὐτυχία τῆς θυγατρὸς μου διὰ παντός κατεστράφη· εἶνε τρομερὸν τοῦτο, σᾶς λέγω. . . Ἀ! τὸ δυστυχὲς, τὸ δυστυχὲς παιδίον !

— Ἀφετέ με νὰ σᾶς εἴπω ἅπαξ ἐτι, κυρία βαρὼν, ὅτι τὰ πράγματα δὲν μοῦ φαίνονται τόσο ζοφερὰ ὅσον σεῖς τὰ βλέπετε. Βεβαίως ὁ Λυκογιάννης εἶνε εἰς ἄγριος, εἰς ἀπόκληρος καὶ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀποτροπιάζεται τις ὅτι νεῖνις καλῶς ἀνατεθραμμένη, θελκτικὴ καὶ διακεκριμένη, ὁποία εἶνε ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίς, εἶνε δυνατόν νὰ ἀγαπήσῃ τοιοῦτον ἄνθρωπον. Ἀλλ' ὁ ἄγριος οὗτος θὰ ἐκπολιτισθῇ, καὶ οὔτε σεῖς οὔτε ἐγώ, κυρία βαρὼν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν σήμερον τί ὑπάρχει ὑπὸ τὸ τραχὺ αὐτοῦ περιβλημ. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, πρὶν κρίνετε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πράγματα, περιμεῖνατε. Ὅτι ὑπολαμβάνετε τώρα ὡς φρικῶδες δυστύχημα, δύναται νὰ μετατραπῇ διὰ σᾶς ἐντὸς ὀλίγου ἴσως εὐτύχημα.

Ἡ κυρία Δεσιμαίς ἐκίνησε θλιβερώς τὴν κεφαλὴν.

— Ἰδοῦ, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἡ στιγμή ἐπέ-

στη τοῦ νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Πρόκειται περὶ τοῦ Λυκογιάννη.

Ἡ βαρὼν ἐποίησε κίνησιν τινα ἐκπλήξεως.

— Μὴ ἐκπλήττεσθε, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, δὲν θὰ βραδύνετε νὰ μάθετε διὰ τί ἐνδιαφέρομαι διὰ τὸν δυστυχὴ τοῦτον. Γνωρίζετε, σᾶς τὸ εἶπον, ὅτι εἶμαι ὁ φίλος τῶν δυστυχῶν. Εἶμαι ὁ προστάτης καὶ ὑπερασπιστὴς τοῦ ἀτυχοῦς Λυκογιάννη, καὶ ταῦτο χρόνως ὁ ἐκδικητὴς του, διότι εἶνε καὶ αὐτὸς θύμα !

Ὁ Λυκογιάννης συνελήφθη καὶ ἐγκαθεῖρθη, ἂν καὶ εἶναι ἀθῶος τοῦ ἀποδιδόμενου εἰς αὐτὸν ἐγκλήματος.

Νέκν ἐποίησε κίνησιν ἡ βαρὼν.

— Μάλιστα, κυρία, εἶναι ἀθῶος, εἶπεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, ἀπαγγέλων ἐντόνως τὰς λέξεις ταύτας καὶ τοῦτο θ' ἀποδειχθῇ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή. Ἐξακολουθῶ. Προστάτης, ὑπερασπιστὴς, καὶ ἐκδικητὴς τοῦ Λυκογιάννη, ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἀποδώσω εἰς τὴν κοινωνίαν οὐχὶ τοιοῦτον ὅπως εἶναι σήμερον, ἀλλὰ μεταμορφωμένον. Θέλω ὁ ἄγριος νὰ ἐξαφανισθῇ, θέλω τέλος ἐντὸς χρονικοῦ τινος διαστήματος ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτάτου νὰ συντελέσω τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Λυκογιάννη, ὅπως δυνήθῃ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν κόσμον μετὰ τὸ ὄνομα ὅπερ ἔχω νὰ τοῦ δώσω, ὄνομα ὅπερ τοῦ ἀνήκει.

— Τὸ ἔργον τὸ ὅποῖον σκοπεῖτε, κύριε, νὰ ἐπιτελέσητε εἶναι ἀξιώπαινον.

πομπώδεις τινὰς ἐπιγραφὰς ἀρθρῶν, ἃς ἐν τισὶν ἀνέγνων ἐφημερίσιν, οὐδαμῶς ἀνεύρον ἐν τῇ παρουσίᾳ διαδικασίᾳ. Οὕτε δηλαδὴ τὸ σαρκοφάγον κιβώτιον τὸ περιέχον τὸ θῦμα καὶ ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀμουργὸν φορτωθὲν, οὔτε τὴν-τὸν πατέρα τῆς προδοῦσας Ἑλενίσσαν, δι' ἃ καὶ ἐπὶ φόνῳ εἶχον ἀθωωθῆ ἐπίσης οἱ κατηγορούμενοι.

Ἐπίσης δὲν θέλω παρῆλθαι ὅτι τὴν παρούσαν δίκην, ἐφ' ἣς «ἀγλὺς περικέχυται» κατὰ τὸν κ. Σπανίδην, ἀρκούντως περιέπλεξε καὶ κατεσκότισεν, ἀντὶ νὰ διαφωτίσῃ, ἢ παρὰ τῶν Χαρίλαου καὶ Κανάκη προκηρυχθεῖσα ἀμοιβὴ τῶν 15,000 φράγκων διὰ τὴν ὑπόδειξιν ἢ σύλληψιν τοῦ αὐτουργοῦ.

Ὁ δαίμων τοῦ χρυσίου πολλοὺς ἐσκανδάλισε, πολλῶν τὴν ἀπληστίαν ἴσως ἐξῆψε, καὶ διὰ τοῦτο, ἄνθρωποι πενόμενοι κατὰ τὸ πλεῖστον, συνεννοούμενοι καὶ παντοῖα συνδυάζοντες περισπαστικά, προσήρχοντο πρὸ τῶν εὐπίστων καὶ ἀγαθῶν Χαρίλαων, καὶ εἰς τούτους ἰούδας μεταμορφούμενοι κατεμαρτύρουν συγγενῶν καὶ φίλων, βιάζοντες, τίς οἶδε καὶ τὴν κόρην νὰ καταμαρτυρήσῃ τοῦ πατρὸς, οὐχὶ διὰ 60 πλέον, ἀλλὰ διὰ 15,000 ἀργύρια. Ἀπαξ δὲ κατατιθέμενοι ἐνώπιον τῶν κυρίων τούτων, δὲν ἠδύναντο νὰ τ' ἀρνηθῶσι καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ κατόπιν, ὅπως μὴ ἀντιφάσκοντες ἐξελεγχθῶσιν εἰς τὴν πρωτότυπον ταύτην οἰκογενειακὴν διαδικασίαν.

Ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας προέκυψεν ὅτι ὁ Παλάσκας ἐκλεψεν ἀπὸ τὸν Χαρίλαον 64,000 φράγ. ἤτοι 900 μετοχὰς τῆς Πιστωτικῆς, ἃς ἐξηργύρωσεν. Ὅτι οὗτος ἐγένετο ἄφρατος, καὶ ἀγνοεῖται τί γίνεται. Ὅτι ὅμως μετὰ τῶν Κοπίδου καὶ Γρίσπου διετέλει εἰς φυλικὰς σχέσεις, καὶ κάπως ὑπόπτως διαστρεφόμενος τὸ πρὶν μετ' αὐτῶν, προπαρεσκεύαζε τὴν πρᾶξιν. Ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπεξαίρεσιν συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν οἱ Κοπίδης καὶ Γρίσπος, ἀλλ' ἀπελύθησαν, ἀνεπαρκῶν κριθεῖσιν τῶν ἀποδείξεων. Ὅτι ὅμως μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των, ὁ φοιτητὴς Κοπίδης, ἐσύστησεν εἰς τὴν ἐξαδέλφην του *μοδίσταρ* τὸν μαραγκὸν

Α. Γρίσπον, φίλον του, ὡς ἔμπορον, ὅστις παρήγγειλεν ἀξίας 1,000 δραχ. φορέματα, ἅτινα κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν παρέλαβεν καὶ ἐπλήρωσεν εἰς ἐκατόφραγκα, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ, δι' ἀγωγῆς, ἢ διὰ τοῦ Κοπίδου παρέλαβε μὴ πληρώσας. Ὅτι συγχρόνως ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμουργόν, ἀλλὰ τηλεγραφικῶς συνελήφθη, ἠνεώχθη δὲ καὶ κιβώτιόν τι, ἐν ᾧ ὑπετίθετο ὅτι οὗτος εἶχε τὸ πτώμα τοῦ ἐξαφηνισθέντος Παλάσκα, πλὴν περιείχετο ἐνδύματα πρόσφατα, καὶ οὐχὶ σάρκας σεσηπυίας. Ἐκτοτε ἀπὸ τῆς συλλήψεώς των οἱ κατηγορούμενοι, καίτοι πτωχοὶ, ἐπὶ διετίαν ἐξακολουθοῦσιν ἐξοδεύοντες εἰς τὰς ἐπανειλημμένας κατ' αὐτῶν δίκας ἀδρῶς.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐν συνδυασμῷ κατατεθέντα. Ἀποφεύγω ν' ἀναφέρω τὰ μᾶλλον ἐνοχοποιούντα μὲν, ἀπίθανον ὅμως, οἷον, ὅτι ὁ τε Παλάσκας καὶ ὁ Κοπίδης ἐξεμυστηρεύθησαν εἰς τε τὴν ἐξαδέλφην Ἀναστασίαν, τὸν στενότερον φίλον Κουτσουβαλίδην καὶ τὸν κουρέα Πασχάλην, ὅτι θὰ κλέψουν τὸν Χαρίλαον, ὅπως πλουτίσουν κλπ. ὡς καὶ τοὺς πρὸς τὴν Πιγγὴν ρηθέντας λόγους παρὰ τοῦ νῦν πενταετοῦς, κατὰ τὸ 1881 δὲ τριετοῦς ἢ τετραετοῦς κορασίου τοῦ Γρίσπου, αὐτοκλήτου καὶ ἄλλου ἀφορμῆς εἰπόντος αὐτῷ «ὁ μπαμπᾶς μου ἐσκότωσε τὸ Νίκο, ἅμα ἐκάθισε στὴν καρέκλα, καὶ τὸν ἐτελειώσαμε μὲ καρέγλες;» λέξεις ρηθείσας παρὰ τοῦ κορασίου τρεῖς ὅλους μῆνας μετὰ τὴν πρᾶξιν κλπ. κλπ. Ὅσα κ' ἂν τις ὑποθέσῃ βλάσας καὶ ἐλεινοῦ, τοὺς κατηγορουμένους, ὅτι τινες τούναντίον ἀπολογούμενοι ἀπεδείχθησαν εὐφυστάτοι, «σωστοὶ δικηγόροι» κατὰ τινα ἔνορκον, καὶ τοι τοῦ ἐνὸς μαραγκοῦ καὶ τοῦ ἄλλου μαγειροῦ, ὅσω κ' ἂν λέγω τοὺς ὑποθέσωμεν τυφλώττοντας, δὲν θὰ παραδεχθῶμεν ποτὲ, οὔτε ὅτι ἐδημιούργησαν μόνοι μάρτυρας καθ' ἑαυτῶν, καὶ προεκέρυσσον τὴν πρᾶξιν, οὔτε ὅτι θὰ διέπραττον φόνους ἐνώπιον καὶ τῇ συνδρομῇ (:) τριετῶν παιδίων... Ἀξιοσημείωτος ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ὑπῆρξεν ἡ μεταξὺ τῶν

— Πιστεύω, κυρία βαρόνη, ἀλλ' ὑπάρχουσι *Isoudaia* δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ὑπερπηδήσωμεν ἢ πρώτη, ἢ μεγαλύτερα ἐστὶ νὰ κατανικήσωμεν τὴν ἀγριότητα τοῦ *Λυκογιάννη* καὶ νὰ τὸν καταστήσωμεν ὑποκείμενον καὶ εὐπειθῆ. Ἐζήτησα τὸ μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, κυρία βαρόνη, τὸ ἐζήτησα καὶ τὸ εὔρον. Πρὸς ἐπιτυχὴ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου μου, ἐβασίσθην, βασιζομαι ἐπὶ τῆς συνεργασίας δύο προσώπων· τὸ πρῶτον εἶναι ἡ κυρία βαρόνη Δεσιμαίζ.

— Ἐγὼ, κύριε;

— Μάλιστα, κυρία, σεῖς καὶ ἡ δεσποινὶς θυγάτηρ σας.

— Δὲν καταλαμβάνω καλῶς, κύριε, τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἢ θυγάτηρ μου καὶ ἐγὼ διὰ νὰ σᾶς βοηθήσωμεν.

— Ὡ! οὐδὲν εὐκολώτερον, κυρία βαρόνη· σεῖς καὶ ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίζ θὰ ἀφήσητε τὸν πύργον τοῦ Βωκοῦρ καὶ θὰ ἔλθητε νὰ κατοικήσητε εἰς Ἑπιναλ εἰς οἶκίαν, ἣν ἐνοικίασα καὶ συνεσκεύασα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ *Λυκογιάννης* ἐγκατεστάθη.

— Τί, κύριε, ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη ἐκπληκτος, ἠδυνήθητε νὰ ἐλπίσητε πρὸς στιγμήν ὅτι ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγὼ;...

— Σᾶς διακόπτω, κυρία, διὰ νὰ σᾶς ἐμποδίσω νὰ εἴπητε λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ μετανοῇτε. Ὅχι μόνον ἤλπισα ὅτι ἡ κυρία βαρόνη Δεσιμαίζ δὲν θὰ μοῦ ἤρνετο τὴν

πολίτιμον συνδρομὴν τῆς, ἀλλὰ γνωρίζων ὑμᾶς, κυρία, εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς συναινέσεώς σας.

ΙΘ'

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΒΑΡΟΝΗΣ

Μετὰ βραχείαν σιωπὴν ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξηκολούθησε.

— Σᾶς παρακαλῶ, κυρία, μείνατε ἡσυχος καὶ πρὸ πάντων μὴ τρομάζετε. Ἐχὼ ἀνάγκην νὰ σᾶς ἐπαναλάβω ὅτι εἶμαι φίλος σας; Βεβαίως ὅ,τι ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω σᾶς φαίνεται παράδοξον, πρωτάκουστον· εἶνε τολμηρὸν, τὸ ὁμολογῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων. Ἄλλως μετὰ τὸ κακόν, ὅπερ ἐπράξαν εἰς τὸν *Λυκογιάννην*, ὀφείλουσι νὰ πράξωσι τι πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ.

— Κύριε, ὑπέλαβε ζωηρῶς ἡ βαρόνη, οἱ λόγοι σας φαίνονται ὅτι εἶτε καταγγελία κατ' ἐμοῦ.

— Ὅχι, κυρία, ὄχι. Ἐ! Θεέ μου, κατὰ τί δύνασθε νὰ ἦσθε ἐνοχος;... Ἡ παρουσία τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης παρὰ τῷ *Λυκογιάννῃ* εἶνε πολὺ ἀναγκαία· δύνασθε νὰ ἐνοικήσητε τοῦτο εὐκόλως, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι ὁ *Λυκογιάννης* τὴν ἀγαπᾷ. Ἐὰν στερηθῇ τῆς συνδρομῆς τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης, ἐτη θὰ παρέλθῃσι πρὶν ἐπιτύχω τοῦ σκοποῦ, καὶ ἄρα γε θὰ ἐπιτύχω;... Δι' αὐτῆς ὅμως πᾶσαι αἱ δυσ-

φίλων του Κοπίδου, Ζόγια, Κουσουλιδου και Τζανταρλιώτου συμπλοκή. Ο πρώτος, ὡν μάρτυς ὑπερασπίσεως, ἀπεφάνητο περὶ τῶν ἄλλων, ὄντων τῆς κατηγορίας, ὅτι εἰσὶ μέθυσοι. Οἱ Τζανταρλιώτης ἐπειράθη νὰ τὸν διαψεύσῃ διὰ τοῦ στόμματος μόνον, διότι οἱ πόδες του δὲν ὑπῆκουον. Ἀλλ' ὁ Κουσουλιδὸς προλαβὼν παρετήρησεν ὅτι, διὰ νὰ τοὺς ἀποδείξουν μεθύσουσιν οἱ φίλοι τῶν κατηγορουμένων, ἠθέλησαν νὰ τοὺς μεθύσουν, ὅπερ κατέρωθον διὰ μόνον τὸν Τζανταρλιώτην. Ἀλλὰ συμβάντα παρατράγωδα, παρατρέχω, στερούμενος χώρου καὶ χρόνου, ἀφίπων σε νὰ φαντασθῇς εἰς τριήμερον δίκην.

Οἱ κατηγορούμενοι οἱ «σωστοὶ δικηγόροι» ἡρνήθησαν διαρρήδην.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν ἀθώωσιν, λόγῳ ἀμυβολιῶν καὶ συνεπῶς οἱ συνήγοροι, καὶ συνεπῶς οἱ ἑνορκιοὶ, οἵτινες τοὺς ἠθώωσαν.

Ἰδοὺ τί θὰ εἴπῃ τυχρὸς ἄνθρωπος, ὡς τὸν Χαρίλαον, δι' ὃν ἡ ἀθώωσις τῶν κατηγορουμένων εἶνε μέγιστον εὐτύχημα, καθ' ὅσον, ἂν κατεδικάζοντο, φαντάζομαι τὰς ἀπαίτησεις τῆς σωρείας αὐτῆς τῶν μαρτύρων, οἵτινες θὰ ἐζήτησαν ἑκάστος ἀνὰ 15,000 φρ., διότι ὑπέδειξαν τοὺς ἐνόχους, καθ' ὃν προεκλήρυξε.

Μπὲκ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Μόσχα, 26 Μαΐου. Ἡ προκήρυξις τοῦ Τσάρου πρὸς τὸ ρωσσικὸν ἔθνος δημοσιευθήσεται αὔριον.

Ὁ Τσάρος χορηγεῖ ἀμνηστειὰν τοῖς ἐπικρατοῦσιν αὐτοῦ.

χέρειαι θὰ ἐξομαλυνθῶσι καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν ταχέως ἀποτελέσματα· ὅτι θὰ ἀπῆται ἐνὸς ἔτους κόπος, θὰ ἐπιτευχθῇ ἐν διαστήματι μῆνός, ἡμερῶν τινων μόνον ἴσως.

Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίτς θὰ δεσπόζῃ τοῦ Λυκογιάννη, θὰ τῷ ἐπιβάλλῃ τὴν θέλησίν της, αὐτὸς θὰ τὴν ὑπακούῃ καθὼς τὸ εὐπειθεῖ παιδίον ὑπακούει εἰς τὴν μητέρα του. Πρέπει καὶ τοὺς ἀντίστασιν νὰ καταδαμάσωμεν, πρέπει τέλος τὴν φύσιν του νὰ τὴν μεταβάλωμεν πρὶν ἀρχίσωμεν τὴν ἀνατροφὴν του, πρὶν ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκπαίδευσίν του. Ὡ! ἡ προσπάθεια, ἀναγνωρίζω, θὰ ᾔην δύσκολος· ἀλλ' ὁ ἔρως ἔκαμεν ἤδη θαύματα· θέλω νὰ ζητήσω παρ' αὐτοῦ νέον τι θαῦμα.

Ἡ κυρία Δεσιμαίτς ἦτο ὅλως ἐκπεπληγμένη.

— Ἡ πρότασίς σας εἶνε ἀναίσθητος! ἀνέκραξε· ποτὲ ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγώ...

— Σὰς διακόπτω ἀκόμη, ἀπήντησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου σὰς ἔδωσα... Σημειώσατε ὅτι δὲν σὰς ἀπήνθυνα τὸ ζήτημα τοῦτο: Δέχεσθε; Τὴν πρότασιν ὅμως ταύτην δὲν θὰ κάμω πρὸς σὰς, κυρία βαρόνη, διότι ἀμέσως διὰ τῆς αὐτῆς κινήσεώς σας θὰ μοῦ ἐλέγετε: «Ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγώ εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσίν σας, εἶμαι ἐτοίμη νὰ πράξω ὅ,τι θελετε.»

— Ἀληθῶς, κύριε, δὲν ἤξεύρω τί νὰ σκεφθῶ, ἐψιθύρισεν ἡ κυρία Δεσιμαίτς.

Πολωνίας, οἵτινες δεχόμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας των, θὰ ὑμώσωσιν ὑποταγὴν καὶ πίστιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Ὅσοι ἀποδεχθῶσι τὴν ἀμνηστείαν θὰ τεθῶσιν ἐπὶ διετίαν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Διὰ τῆς προκηρύξεως ἀπονέμεται χάρις εἰς μέγαν ἀριθμὸν καταδικῶν οὐχὶ πολιτικῶν· αἴρεται πολλὰ πρόστιμα καὶ χαρίζονται φόροι καθιστερούμενοι εἰς τινὰς κατηγορίας τοῦ πτωχοῦ λαοῦ.

Ἐν τῇ προκηρύξει οὐδόλως γίνεται μνεία μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ ἐνεστώσῃ τῶν πραγμάτων τάξει.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Αἱ ἀπὸ τῆς χθὲς πρώτης τοιχοκολλημέναι ἐν ἀφρονίᾳ εἰδοποιήσεις τοῦ Συλλόγου «Περικλῆς» καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ μας ἑλλειψὶς τῶν νευροσπάστων ἢ τοῦ λογιωτάτου **Rigolo**, ἔβησαν τὸ πλῆθος εἰς εὐλαβὴ καὶ φιλοθεάμονα (!) περιέργειαν, ὥστε ἀθρόον συνέρευσεν κατὰ τὴν 8 ἐσπερινὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλλ. σχολείου ὅπως ἀκροασθῇ καὶ ἐνυπνιασθῇ τὴν «περὶ ψυχῆς κατὰ Μακράκην» ὁμιλίαν τοῦ πρῶτον Πατρῶν καὶ Ἡλείας Ἀθερρίου.

Ἡ αἰθουσα τοῦ συλλόγου ἐκτάκτως ὑπῆρξε σαρδελλοστιβαγμένη, ἐνῷ ἡ ἀκεραιότης ντουζίνας καρεκλῶν ἀμφισβητεῖτο. Ὡστε τὰ 9/10 ἐμείναμεν ὄρθιοι ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ πάρωμεν μία ἐκάστὰ δύο στὸ ποδάρι.

Τὸ παππαδοθεμὶ δὲν ἠδύνατο νὰ λείψῃ καὶ διὰ τοῦτο ἐπαξίως κατεῖχε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν. Μερικῶν δὲ τὰ καλιμαυκία, δὲν γνωρίζω ἂν ἐκ τοῦ βαρυγκεστισμοῦ πρὸς τὴν ἀκα-

— Σὰς παρακαλῶ, κυρία, λάβετε ὑπομονὴν καὶ ἀκουσατέ μου. Ἡ οἰκία, τὴν ὅποιαν ἐνοικίασα ὅς τὸ Ἐπινάλ, ἔχει ὀπισθεν ἱκανῶς εὐρύχωρον κήπον, καὶ εἶναι λίαν κατὰλληλος· ὁ δὲ ἦσθε καλὰ ἐν αὐτῇ καὶ θὰ εὐχαριστηθῆτε, σὰς βεβαίω. Τὰ δωμάτιά σας ὑπὲρπέσθησαν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ἀρμόδιως, καὶ εἶναι ὅλως ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ Λυκογιάννη, ὅστις κατέχει μίαν πτέρυγα τοῦ οἰκοδομήματος, οὐδόλως συγκοινωνοῦσαν μετὰ τῆς λοιπῆς κατοικίας.

Θὰ ἔχητε βεβαίως ὑπικρέτας, μίαν μάγειρον, ἓνα θαλαμηπόλον καὶ μίαν θλαμηπόλον, τὴν ἰδικὴν σας, ἐὰν εὐαρεστηθῆτε νὰ παραλάβητε αὐτήν, καὶ τέλος ἓνα ἡνίοχον, διότι ὑπάρχουσι δύο ἵπποι ὅς τὸ σταῦλο καὶ δύο ὄχηματα εἰς τὸ ἀμαξοστάσιον.

Δύνασθε, ἐὰν ἐπιθυμῆτε, νὰ προσποιηθῆτε τὴν ἀγνωστον καθ' ὅλον τὸ διάστημα, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ πόλει διαμονὴ σας θὰ θεωρηθῇ ἀνγκραία. Τοῦτο θὰ ᾔην κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον εὐκόλον, καθ' ὅσον δύο ἢ τρία μόνον πρόσωπα εἰς τὸ Ἐπινάλ γνωρίζουσι τὸ μυστικόν. Τοιοῦτοτρόπως λαμβάνετε ἐν οἰονδήποτε ὀνομα, ἀφοῦ κατ' ἐκλογὴν σας, σεῖς καὶ ἡ Ἐρριέττη θὰ ᾔσθε ἐντελῶς ἀπληλαγμέναι πάσις κακοδοῦλου περιεργείας.

(Ἀκολουθεῖ)